



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 596/2021
08.06.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Биљане Синановић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела силовање из члана 178. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Саве Михајловића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Зрењанину 5К.24/20 од 12.02.2021. године и 2Кв.90/21 од 20.04.2021. године, у седници већа одржаној дана 08.06.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Саве Михајловића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Зрењанину 5К.24/20 од 12.02.2021. године и 2Кв.90/21 од 20.04.2021. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Зрењанину 5К.24/20 од 12.02.2021. године, одбијен је као неоснован захтев браниоца окривљеног АА – адвоката Саве Михајловића да се досуди награда за одбрану окривљеног.

Решењем Вишег суда у Зрењанину 2Кв.90/21 од 20.04.2021. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Саве Михајловића, изјављена против решења Вишег суда у Зрењанину 5К.24/20 од 12.02.2021. године.

Против наведених правноснажних решења о трошковима кривичног поступка, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА – адвокат Сава Михајловић, због повреде закона, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијана решења укине и предмет врати Вишем суду у Зрењанину на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. ЗКП, те је на седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним

решењима против којих је захтев поднет и након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости, иако не нумерише, указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, истичући да не стоје наводи нижестепених судова да се ради о трошковима који су јединствени и који се не могу раздвојити и тачно одредити, односно да се не могу раздвојити трошкови који су настали поводом кривичног дела, за које је окривљени оглашен кривим од трошкова који су настали поводом кривичног дела за које је окривљени ослобођен од оптужбе. По ставу одбране, суд је морао из укупних трошкова кривичног поступка да издвоји оне трошкове, који се односе на кривично дело за које окривљени правноснажном пресудом ослобођен од оптужбе и да поступи у смислу члана 265. став 1. ЗКП.

Врховни касациони суд изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног оцењује као неосноване, из следећих разлога:

Из списка предмета произлази да је правноснажном пресудом Вишег суда у Зрењанину 5К.24/20 од 12.02.2021. године окривљени АА оглашен кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. у вези члана 61. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 1 године и 2 месеца у коју му је урачунато време проведено у притвору од 28.01.2019. године до 03.03.2020. године. Према окривљеном је изречена и мера безбедности, сходно члану 89а КЗ, а како је то ближе одређено у изреци пресуде. На основу члана 264. став 1. ЗКП окривљени је обавезан да плати судски паушал у износу од 5.000,00 динара, као и да суду плати трошкове кривичног поступка у висини од 102.067,07 динара и 37.841,77 динара, које је дужан да плати Вишем јавном тужилаштву у Зрењанину, а све у року од 15 дана под претњом принудног извршења. Истом пресудом, на основу члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП, окривљени је ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело силовање из члана 178. став 1. КЗ.

Поводом жалбе браниоца окривљеног, а по службеној дужности, наведена пресуда је преиначена пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1-860/20 од 25.11.2020. године, у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Новом Саду окривљеном АА за кривично дело насиље у породици у продуженом трајању из члана 194. став 1. у вези члана 61. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим изрекао условну осуду и то тако што му је претходно утврдио казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци и истовремено одредио да се наведена казна неће извршити уколико окривљени у року од 3 године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, стим што ће се окривљеном, у случају опозива условне осуде, у утврђену казну затвора урачунати време проведено у притвору од 28.01.2019. године до 03.03.2020. године. На основу члана 89а КЗ према окривљеном је изречена и мера безбедности, а како је то ближе одређено у изреци другостепене пресуде. Пресуда Вишег суда у Зрењанину 5К.24/20 од 07.09.2020. године у непреиначеном делу је потврђена, док су жалбе Вишег јавног тужиоца у Зрењанину и жалба браниоца окривљеног АА одбијене као неосноване.

Одлучујући о захтеву браниоца окривљеног АА за доношење посебног решења о трошковима кривичног поступка Виши суд у Зрењанину донео је правноснажна решења која се захтевом за заштиту законитости побијају.

Одредбом члана 264. став 1. ЗКП, прописано је да ће суд, када окривљеног огласи кривим, у пресуди изрећи да је окривљени дужан да накнади трошкове кривичног поступка. Ставом 2. истог члана прописано је да лице које је окривљено за више кривичних дела није дужно да накнади трошкове у погледу дела за које је ослобођен од оптужбе, уколико се ти трошкови могу издвојити из укупних трошкова.

Дакле, наведеном законском одредбом предвиђено је издвајање трошкова кривичног поступка само под условом ако суд нађе да се ти трошкови могу издвојити из укупних трошкова, али не и обавеза суда да то мора да учини, у сваком случају.

Имајући у виду цитирану законску одредбу, те да је суд у конкретном случају на основу података у списима предмета, нашао да се у конкретном случају не могу издвојити трошкови кривичног поступка настали у погледу кривичног дела за које је окривљени ослобођен од оптужбе и то кривичног дела силовање из члана 178. став 1. КЗ из разлога, што је за оба кривична дела, која су окривљеном оптужбом стављена на терет (кривично дело насиље у породици и кривично дело силовање) вођен јединствен кривични поступак и што се ради о трошковима на име обављених вештачења која се односе и на кривично дело за које је окривљени оглашен кривим и осуђен, а све радње које је бранилац окривљеног предузимао у току поступка односе се на оба кривична дела, дакле ради се о јединственој одбрани, то се неосновано захтевом браниоца окривљеног указује да је суд поступио супротно одредби члана 265. став 1. ЗКП.

С обзиром на наведено, Врховни касациони суд налази да побијаним правноснажним решењима није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА оцењени као неосновани.

Поред тога, треба се имати у виду и чињеница да је правноснажном пресудом Вишег суда у Зрењанину 5К.24/20 од 07.09.2020. године, већ одлучено о трошковима кривичног поступка, односно одлучено ко ће исте сносити и колика је висина трошкова, на тај начин што је окривљени обавезан да изнесе ближе опредељење у изреци пресуде плати Вишем суду у Зрењанину, односно Вишем јавном тужилаштву у Зрењанину, као и судски паушал.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић